

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidigt fradrag for visse erhvervsmæssige investeringer.

(Lovforslag nr. L 128. Fremsat 25/2 82. Første behandling 11/3 82. Betænkning 23/4 82).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Glistrup (FP):

I 1978 indgik socialdemokratiet en aftale med bl.a. venstre om investeringsfradrag i 1979 og 1980.

I 1979 misligholdt socialdemokratiet denne aftale og fandt et flertal for at slette bestemmelsen om, at man kunne få investeringsfradrag ved investeringer i 1980. I 1980 indgik socialdemokratiet derefter en aftale med de radikale, CD og kristeligt folkeparti om investeringsfradrag i 1981, 1982 og 1983. I 1981 misligholdt socialdemokratiet denne aftale, så der ikke blev nogen mulighed for investeringsfradrag i 1983. I 1982 ændrede socialdemokratiet sin stilling, så man fik halvt investeringsfradrag i 1983. Med andre ord: en kæde af brudte løfter, hvor socialdemokratiet bare er sprunget tilfældigt fra den ene tue til den anden, alt efter om dets venstrefløj har pustet det mere eller mindre kraftigt i nakken, mens det har været flintrende ligeglad med aftaler.

Det er ikke, fordi vi fra fremskridtspartiets side i særlig grad vil holde hånden over de aftalepartnere, der i den grad er blevet besvæget og besvindlet. De kan forhåbentlig selv lære af deres erfaringer, hvor meget det betyder at indgå aftaler med socialdemokratiet. Men der er i allerhøjeste grad en tredje part i dette foretagende, nemlig de erhvervsdrivende, der i tillid til klare, tidsafgrænsede love lægger deres planer for, hvordan de vil foretage investeringer i deres virksomheder, og

som selvfølgelig må tage hensyn til, hvad der nu teknisk er rigtigt, hvor der kan udskiftes, hvordan man kan få aftalt med leverandørerne på de bedste vilkår, og hvordan man kan skaffe likviditet. De har det jo ikke som finansministeren, der bare kan lade seddelmaskinen eller obligationstrykkemaskinen løbe. En virksomhed skal planlægge, hvad den kan gøre, og hvor meget den kan tillade sig. Det er vigtigt at vide, at når der i loven står, at hvis man foretager sig noget inden for det og det givne år, f.eks. 1980 eller 1983, får man også de og de likviditetstilskud i form af ekstra skattefradrag, men det lader man altså ganske og aldeles hånt om ved de ideologiske krumspring, som har karakteriseret socialdemokratiets holdning her gennem fem ændrede stillingtagener inden for de sidste fire år vedrørende disse forhold.

Fremskridtspartiet mener, at når lovgivningsmagten har givet et tilsagn til en gruppe erhvervsdrivende om, at de inden for en bestemt periode kan regne med en bestemt retsstilling, så skal man også gøre meget for at overholde det.

Derfor vil vi fra fremskridtspartiets side, når vi kommer til tredje behandling, stemme imod regeringens lovforslag. Her ved anden behandling vil vi teknisk komme nærmere ved, at erhvervslivet får de muligheder, som man har forudsat, ved at stemme nej til underændringsforslaget og ja til hovedændringsforslaget, og derfor vil vi gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 20 stemte for, 108 imod.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-